

Februari 2026

Kerk in de Stad

Kerkblad van de Keizersgrachtkerk - Amsterdam

KIDS 377

Inhoud

Van de redactie.....	3	Arbeidsomstandigheden in de ketens van supermarkten.....	10
Kopij- en verschijningsdata Kerk in de Stad.....	3	Nog meer goed nieuws!.....	11
Kerkdiensten in de komende periode.....	4	Bezoek aan het Luthers Museum..	12
Bereikbaarheid pastoraal team.....	4	Een diamant in de vorm van glas..	13
Uit de Kerkraad en Moderamen	5	10geboden@keizersgrachtkerk.nl.	17
Bericht van de diaconie	6	Terugblik op Het Poezenparadijs...	18
Verantwoording collectes wijkdiaconie	7	Vesper op Aswoensdag	20
Stoppen met spelen.....	7	De Keizersgrachtkerk en haar voorgangers (130).....	21
Groene Blaadjes	9	Kerkbalans 2026	22
Actie tegen giftige bollen.....	9	Berichten uit de gemeente	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
God in de Supermarkt	9	Nuttige gegevens... Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.	

Coverfoto: @poubloncharleschristian instagram

De Keizersgrachtkerkgemeente heeft een eigen kas. Hiermee betalen we o.a. onkosten voor diensten en diverse activiteiten. Als u een eenmalige gift wilt geven aan de **wijkkas** kan dat op het volgende rekeningnummer: NL83INGB0004675575 t.n.v. Protestantse Gemeente – Kgk.

Wilt u het werk van de **diaconie** van de Keizersgrachtkerk steunen, gebruik dan de aparte rekening van de diaconie: NL 25 INGB 0000 870727 t.n.v. Diaconie Keizersgrachtkerk Amsterdam.

De Keizersgrachtkerkgemeente is onderdeel van de Protestantse Kerk Amsterdam (PKA). Een gift aan de PKA kan via: NL 51 INGB 0004605050 t.n.v. Protestantse Gemeente - 11, Amsterdam.

Ook kunt u een donatie doen aan het **Solidariteitsfonds** op rekeningnummer NL 89 ING B0005487357, t.n.v. 'St. Werkgroepen Keizersgrachtkerk' Amsterdam, o.v.v. Solidariteitsfonds

Weer een KidS gevuld met mooie kopij. Een afscheid van Nico Brouwer, gelukkig alleen als organist, een welkom voor de nieuwe penningmeester, Martine Koedijk en 2 mooie ingezonden stukken.

Reins Boiten informeert ons over een mooie tentoonstelling in het Luthers museum. Ik wist niet van het bestaan van het museum, maar nu staat het op mijn nog-te-bezoeken-lijstje.

En een mooi verhaal van Amir, ingezonden via Jouke Kramer. Het lezen meer dan waard en hopelijk komt er een deel 2 in de volgende editie van de KidS. Dank voor deze bijdragen.

Veel leesplezier en een mooie bezinningsperiode in de 40-dagentijd.

Kopij- en verschijningsdata Kerk in de Stad

Kids In de kerk	Deadline	Opmerkingen
378 zondag 22 maart 2026	woensdag 11 maart 2026	Pasen
379 zondag 10 mei 2026	woensdag 29 april 2026	Hemelvaart
380 zondag 28 juni 2026	woensdag 17 juni 2026	Slotzondag

Kerk in de Stad verschijnt 7 keer per jaar. Kopij kunt u steeds tot negen dagen voor de verschijningsdatum inleveren per e-mail via redactie.kids@keizersgrachtkerk.nl.

Inleveren zondagse mededelingen

Behalve dit gemeenteblad Kerk in de Stad verschijnt wekelijks het Kg-krantje, op zondagmorgen ingevouwen in de liturgie, waarin mededelingen/berichten kunnen worden opgenomen. Kopij hiervoor kan worden ingeleverd tot vrijdagavond 22.00 uur bij Joost Koedijk (of per e-mail via: krantje@keizersgrachtkerk.nl).

Kerkdiensten in de komende periode

Datum	Thema	Uitleg
1 februari 2026	Uitverkoren	Janneke Stegeman
8 februari 2026	Wind	Annelies Jans
15 februari 2026	Wind	Guido de Bruin
22 februari 2026	Een god die in mij gelooft doopdienst	Annelies Jans
1 maart 2026	Een god die in mij gelooft	Daan Savert
8 maart 2026	Een god die in mij gelooft	Pete Pronk
15 maart 2026	10 Geboden	Annelies Jans
22 maart 2026	Een god die in mij gelooft	Juut Meijer
29 maart 2026	Een god die in mij gelooft	Jan Krans

Bereikbaarheid pastoraal team

Annelies Jans, 06-39183639, predikant@keizersgrachtkerk.nl

Uit de Kerkraad en Moderamen

Ada Westeneng

We hebben een mooi bericht te melden. Vanaf januari is Martine Koedijk onze nieuwe penningmeester! Daar zijn we heel blij mee! Frits van den Boomgaard kan nu, na zes jaar, met een gerust hart het stokje overdragen. Dat Frits nog twee jaar als waarnemend penningmeester heeft willen 'dienen', daar zijn we erg blij mee. We zijn trouwens nog op zoek naar een voorzitter en een coördinator communicatie.

We ontvingen ook bericht van de werkgroep 'kerkvernieuwing' van de PKA (Protestantse Kerk Amsterdam) dat het begrote bedrag voor het onderzoek naar de samenwerking met The Spirit goedgekeurd is. Dat wil zeggen dat we € 52.000 uit onze reserves mogen halen en € 10.000 ontvangen vanuit de kerkvernieuwing. Onze Verkenners gaan dus verder met de plannen en proberen ook nog wat fondsen te

werven. Samen met de Spirit worden nu al enkele kleine projecten uitgewerkt.

We hebben afgesproken dat de exemplaren van ons gemeenteblad KidS niet meer bij openbare bijeenkomsten liggen. Wel bij kerkelijke bijeenkomsten. De Jaarfolder daarentegen blijft wel beschikbaar voor eenieder. Er zullen hiervan zelfs geüpdate exemplaren bijgemaakt worden.

Een afvaardiging van het moderamen van de Algemene Kerkraad komt in maart bij onze kerkraad op bezoek om te overleggen over een aantal zaken. Onder andere over de relatief lage financiële bijdragen per gever. Tegelijkertijd zijn er bij ons in de Keizersgrachtkerk wel veel leden die financieel bijdragen. Een ander punt is het mogelijk anders inrichten van het kerkbestuur.

We zijn door de burgemeester weer uitgenodigd om op Bevrijdingsdag een Vrijheidsmaaltijd te organiseren. En dat willen we graag doen!

Verder willen we meedelen dat met een aantal groepen, zoals met de Kingdom Prayer Palace en Wereld Lichtjesdag, afspraken gemaakt zijn om in de KGK tegen een

gereduceerd tarief bijeenkomsten te houden. Ze zijn erg blij dat ze hier ruimte voor krijgen.

Om meer bekendheid te geven aan de kerkraad, zullen we aan de webredactie vragen om de data van vergaderingen in de agenda op te nemen.

Bericht van de diaconie

Anna Verbeek

De Kerstactie voor de *Voedselbank Centrum/Oud-West* heeft een prachtig resultaat opgeleverd! Jan van Duijn (veel dank, Jan!) kon 14 dozen met houdbare levensmiddelen naar de Voedselbank brengen - daar waren de vrijwilligers en de klanten erg blij mee! Daarnaast is in totaal € 1150,75 binnengekomen - via GiVT € 793,75, en rechtstreeks op de diaconie-rekening € 357,-. Dat bedrag zullen we verdubbelen en overmaken naar de Steunstichting Voedselbank centrum/oud-west. Aan iedereen die heeft bij kunnen dragen aan dit resultaat: enorm bedankt!

Afgelopen vrijdag vertelde ik het aan de coördinator van de voedselbank Oud-West, en haar ogen begonnen te glimmen. Ze vertelde overigens ook dat ze de laatste tijd vaak hoort dat bezoekers hopen dat er ondergoed bij de voedselpakketten wordt aangeboden. Dat wordt een

goed bespreekpunt in onze eerstvolgende kwartaalvergadering van de Steunstichting. Misschien kunnen we deze grote financiële bijdrage van de KGK wel daarvoor gebruiken!

Bij de eenvoudige nieuwjaarsborrel, die we als steunstichting aanboden aan de vrijwilligers van 'onze' Voedselbank (met een heel bescheiden cadeaubon voor elke vrijwilliger) sprak ik de coördinator en een aantal vrijwilligers van de Voedselbank.

Het is jaarlijks een leuke en gezellige bijeenkomst in de koffiekamer van de Westerkerk die erg wordt gewaardeerd voor de vrijwilligers. Dit jaar had de diaconie van de Westerkerk toestemming georganiseerd om de kerktoren te beklimmen. Koster Kaj was de gids. Een heel bijzondere activiteit, want de toren is nooit open voor publiek.

En natuurlijk was het erg leuk om dit gezamenlijk te doen, voorbij de grote klok langs kippentrapjes (de toren is in 2024 grondig

gerestaureerd, dus veilig is het wel...) naar de grote omloop van waaraf we de stad in alle richtingen probeerden te herkennen.

Verantwoording collectes wijkdiaconie **Chris Vogelesang**

De vorige verantwoording van de collectes voor de wijkdiaconie ging tot en met oktober 2025.

Nu de opbrengsten van november en december 2025.

Dit betreft dus telkens de eerste collecte. Dat kan zijn stedelijk of landelijk of (en daar gaat dit verslagje altijd over) de wijkdiaconie.

Datum	Opbrengst collecte	Bestemming
16 november	€268,00	Team Kerkbed
30 november	€303,83	Regenboog
14 december	€267,50	Pax
24 december	€624,50	Voedselbank
25 december	€526,25	Voedselbank

Weer hartelijk dank voor jullie bijdragen. Die zijn niet vanzelfsprekend. En de Voedselbank is dit keer extra blij!

Stoppen met spelen

Nico Brouwer

Na bijna dertig jaar met veel plezier in de Keizersgrachtkerk te hebben gespeeld, heb ik een poos geleden in goed overleg met Diederick en Wilna besloten om met spelen te stoppen. Zoals gezegd, ik speelde altijd met veel plezier en heb via het spelen deze gemeente jaren geleden leren kennen als een warme en open gemeente.

Ik heb vanaf de tweede helft 1996 hier orgel gespeeld, dat was eerst

best wennen, zeker ook omdat ik toen afkomstig was van een plek waar de klassieke liturgie centraal stond en waar elke dienst wel een beetje een plechtig karakter had. En...ik vond ook dat het zo hoorde. De eerste diensten die ik hier speelde vond ik dan eigenlijk ook maar een beetje een rommeltje. Daarom nam ik mij dan ook voor om maar een paar keer te spelen.

Maar na de dienst was er dan de koffie, en hoewel de diensten behoorlijk wennen waren, tijdens de koffie begon ik me behoorlijk thuis te voelen. Deze gemeente bleek warm en hartelijk te zijn. En zo werd het ongemerkt één jaar, twee jaar, vijf jaar....

Dan besluit ik een keer mee te doen met een voorbereidingsgroep en ga om. De gedachte dat elk gemeentelid de mogelijkheid heeft om wezenlijk aan de dienst bij te dragen trok mij over de streep en de Keizersgrachtkerk werd mijn stek. En ik ontdekte dat achter dat rommeltje juist heel veel creativiteit schuil ging en dat de diensten veel doordachter en mooier waren dan ik een paar jaar eerder had gedacht.

Wat ook wennen was, was het gebruik van een vleugel. Als organist stond ik tot dan toe altijd wat sceptisch tegenover het gebruik van een piano of vleugel om de gemeentezang te begeleiden. Maar hier was ik ronduit geïmponeerd door de virtuositeit waarmee de liederen van Huub Oosterhuis op de vleugel werden begeleid.

Gelukkig was mijn aandeel beperkt tot het orgel, het instrument waar ik mij het meest op thuis voel. Maar een paar jaar geleden kwam daar toch ook de piano bij. Ik zag dat eerst

als een geweldige uitdaging, maar uiteindelijk merkte ik dat deze vorm van begeleiding veel van mij vergde, en ondanks veel studie en voorbereiding thuis, merkte ik altijd extra stress en spanning wanneer ze in de dienst gespeeld moesten worden. Vooral het spelen van de wat meer pianistische liederen lukte niet zoals mij dat voor ogen stond, ondanks de vele uren die ik erin stopte. Daarnaast speel ik ook in andere kerken en die combinatie bleek toch teveel.

Om deze reden heb ik dan ook besloten om te stoppen met spelen in de Keizersgrachtkerk. Tot en met de maand april zal ik nog de diensten nog begeleiden.

Dat ik stop met spelen betekent niet dat ik afscheid neem van de Keizersgrachtkerk.

Ik blijf naar de diensten komen, en hoop bijvoorbeeld weer een keer aan voorbereidingsgroepen mee te doen, of andere activiteiten. We blijven elkaar zien en ontmoeten. Mijn dank gaat uit naar de dirigenten, zanggroep en deze gemeente die voor mij altijd steun en inspiratie geweest zijn bij het musiceren in de Keizersgrachtkerk. Ik kijk terug op een fijne en waardevolle periode.

Groene Blaadjes

Actie tegen giftige bollen

Christien Visch

Op 17 januari bij stralend weer ging ik op het Museumplein meedoen met een actie van "Grootouders voor het klimaat" tegen giftige bloembollen. Bij aankomst zag ik heel erg veel tulpen en ontzettend veel mensen die maar bleven toestromen. Er was zelfs een moment vuurwerk. Ik vond het naar om zo'n grote hebbelijke menigte uren te zien wachten op wat gratis giftige tulpen met bol.

Wij stonden met een vrij klein groepje actievoerders met flyers in het Engels en Nederlands. Ook hadden we spandoeken met teksten in het Engels en borden met dode insecten om de mensen te waarschuwen. "Oma's for future", XR

en Partij voor de Dieren waren er ook.

De Grootouders hadden zelf Engelse liederen gemaakt en een eigen Engelse tekst op Tulpen van Amsterdam. Deze liederen werden steeds afgespeeld. We trokken de aandacht en voerden vele gesprekjes. Ondanks soms ook hatelijke opmerkingen voelden die gesprekjes heel zinvol. Ik dacht aan de hoopvolle "onderstroom" (preek Annelies) en kon dit delen met de vele onbekenden om moed te houden. Ook deed ik het heugelijke nieuws dat Amsterdam dit jaar geen giftige planten meer zal poten. Ik voelde mij verbonden met velen die dit gif niet meer willen.

God in de Supermarkt

Ellen Koedijk

Op 16 december bezochten we met de bijna voltallige Klimaat en geloofgroep de interactieve workshop in de Oranjekerk: God in de supermarkt. Het werd georganiseerd door de Werktafel Duurzaamheid van de PKA waar Annemarie deel van uitmaakt. Remko Boesveld (ook van de Podcast Groene Mafkezen en het boek Wat je wel kan doen) leidde een heel inspirerende workshop. Er

waren mensen van verschillende kerken uit de stad aanwezig. We bogen ons over de vraag wat ons koopgedrag bepaalt in de supermarkt. Is het de prijs, of dat het diervriendelijk is, goed voor het milieu of een eerlijke prijs heeft? Goed dat er ook mensen waren die eerlijk aangaven dat de prijs het belangrijkste was, want hun situatie was nu eenmaal zo. En we kregen te horen over verschillende

keurmerken voor als je eerlijker en duurzamer boodschappen wilt doen. Leuk dat hij het onderwerp niet benaderde vanuit een zwart/wit denken. De voedselindustrie is zo ingewikkeld! Maar we kunnen wel bewuster en betere keuzes maken als dat in onze mogelijkheden ligt.

Voor wie al langer met dit onderwerp bezig is waren er niet heel veel eye-openers. Dat de productie van kaas ook een behoorlijke CO2 afdruk heeft was voor mij wel een nieuwe ongemakkelijke waarheid.

Arbeidsomstandigheden in de ketens van supermarkten

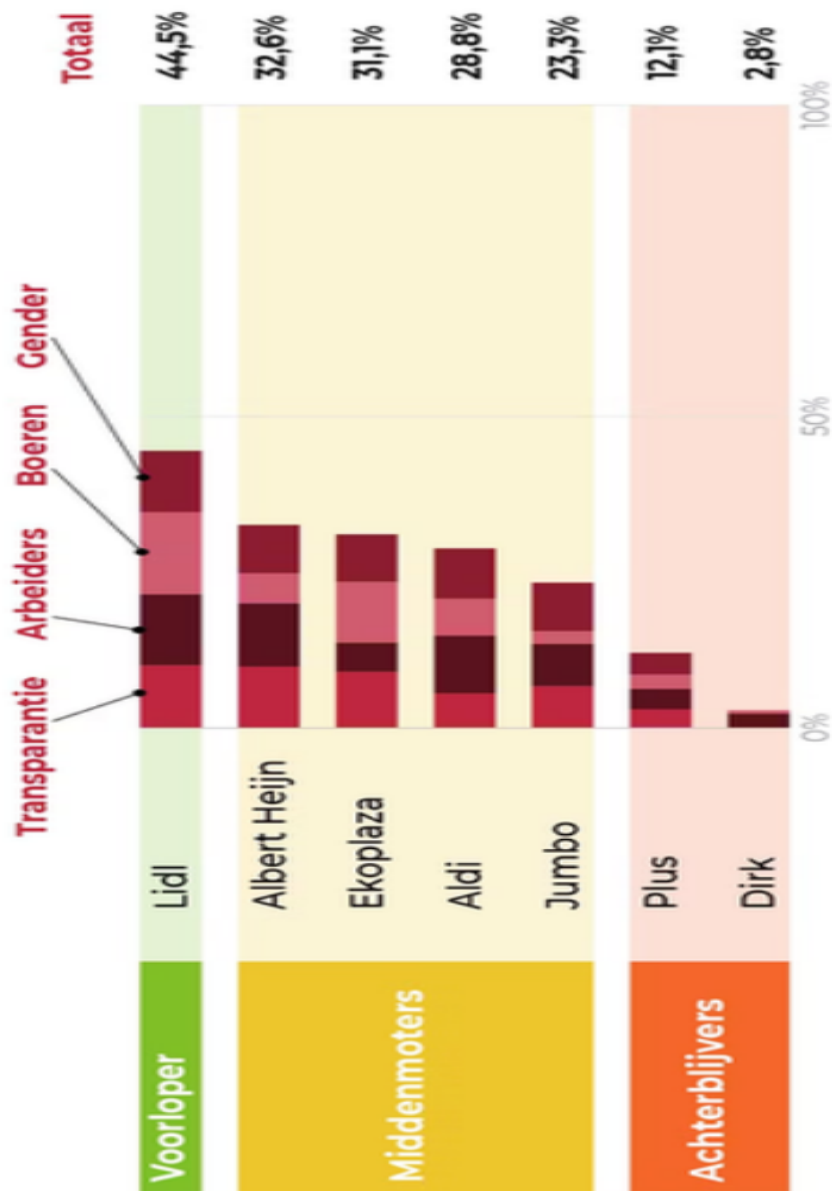
Annemarie van Wijngaarden

Ook rond 16 december vonden we toevallig de Shop Solidair Gids van Solidaridad. Solidaridad is een organisatie die niet alleen in veel landen boeren helpt om duurzamer te produceren, maar ook samenwerkt met bedrijven die verantwoord en eerlijker willen ondernemen. Daarom zijn ze ook in gesprek met supermarkten om meer verantwoordelijkheid te nemen voor de arbeidsvoorwaarden in de productieketen van onder andere chocolade en koffie.

In de lezenswaardige en kleine Shop-solidair gids (te bestellen via: <https://www.solidaridad.nl/shop-solidair-gids-2025-campagne/>) staat onder andere een veelzeggend schema over hoe de verschillende supermarkten scoren op arbeids-

voorwaarden (dus niet op de hoeveelheid biologische producten). Maar met de chocolade in veel supermarkten gaat het de goede kant op! Net op 15 dec hebben de AH, de Plus en de Superunie, de inkoopcoöperatie van Plus, Dirk en 8 andere supermarktketens, de 'Leefbaar inkomen Award' van Solidaridad toegekend gekregen. In de afgelopen twee jaar hebben deze supermarkten betekenisvolle stappen gezet om een leefbaar inkomen voor cacaoboeren mogelijk te maken voor al hun huismerk cacaoproducten. Deze maand sloot ook supermarktketen Jumbo zich aan bij de voorlopers.

Goed nieuws dus, er zit beweging in de keten voor eerlijke chocolade!

Nog meer goed nieuws!

Annemarie van Wijngaarden

Zoals boven al vermeld: de gemeente Amsterdam bestelt vanaf nu alleen nog gifvrije planten. Ook maken ze inkoopafspraken met kwekers om op de langere termijn parken en perken te kunnen beplanten met gifvrij groen. En afgelopen zondag is een lijst met adressen voor Gifvrije bloemen en

planten gepresenteerd. Deze lijst is samengesteld door Grootouders van het klimaat en hangt (met voor – én achterkant (!) enige tijd op het mededelingen bord.

Wie de lijst digitaal wil ontvangen stuurt een mailtje naar j.a.m.vanwijngaarden@planet.nl

Bezoek aan het Luthers Museum

Riens Boiten

Kortgeleden nodigde mijn dochter Elies me uit om in Het Luthers Oude Mannen- en Vrouwenhuis het Luthers Museum te bezoeken.

250 jaar lang heeft dit huis een verzorgende functie gehad, ook voor jonge Lutheranen die vanwege een beperking niet voor zichzelf konden zorgen. Nu kan het indrukwekkende gebouw als museum fungeren. En het is de moeite waard!

Tot 25 januari is er een expositie over Catharina van Bora, de vrouw van Luther. Zij staat nu eens te boek als 'verleidster', dan weer als 'deugdzame predikantsvrouw', of als 'romantisch echtgenote', of tenslotte als 'feministisch icoon'. Fotograaf Oxiea Villamonte laat de vele rollen zien, die vrouwen anno

2025 proberen in zichzelf te verenigen en uit te stralen.

Dat zoveel Lutheranen in de 16e eeuw hun heil zochten in Amsterdam, heeft alles te maken met de vervolgingen die zij ondergingen in Antwerpen en Scandinavië. De gereformeerde stadsbestuurders gaven de Lutheranen privileges om zo ook de handel in de Hanze te begunstigen.

Ik hoop dat wij het anders doen. Zonder dominee en koopman. Luther en Calvijn horen, in de PKN, bij elkaar.

Het museum is op de Nieuwe Keizersgracht 570. (De ingang van het museum ligt vlak bij de entree van Artis.)

Riens Boiten, Dieren
VU-student van 1958 tot 1964

Voorwoord van Jouke Kramer

Dit is een fragment uit een verhaal van een Iraanse jongeman, een vriend van me. Hij heeft het kortgeleden geschreven en het gaat over bomen en de natuur. Een heel mooi, gevoelig, verrassend verhaal. Poëtisch, en dat is niet verwonderlijk. Poëzie zit de Perzen in de genen.

Amir heb ik in 2017 in Teheran leren kennen tijdens een vakantie in Iran. Amir is een christen. Onderliggend in het verhaal zijn sterk christelijke waarden. Als dat aan de oppervlakte zichtbaar zou zijn, zou dat niet kunnen in de Islamitische Republiek Iran.

EEN DIAMANT IN DE VORM VAN GLAS

De naam van de jongen was Elyar. Hij was veertien, slank en iets langer dan zijn leeftijd. Zijn haar zat altijd warrig, vol knopen, alsof de ochtendwind er zijn intrek had genomen. Telkens wanneer hij zijn hoofd schudde, dwarrelde de geur van ongerepte aarde door de lucht – een geur die zich in zijn haar had genesteld door smalle steegjes, geploegde akkers en de korte regenbuien van Sarbam.

Elyar woonde in een dorp dat Sarbam heette. Een dorp dat nog steeds lemen muren en daken had, maar langzaam begon het de kenmerken van een stad te krijgen. Er was een nieuwe winkel aan het plein gebouwd, de wegen waren geasfalteerd en mensen spraken over de aanleg van meer elektriciteit. Toch was er iets in dit

dorp dat nergens anders bestond: een bos achter de berg.

Hij had al sinds zijn jeugd verhalen over dat bos gehoord. Iedereen zei dat het gevaarlijk was. Sommigen beweerden dat de bomen ademden – niet het soort ademen dat in wetenschappelijke boeken staat, niet door bladeren en poriën, maar zoals mensen. Ze zeiden dat er soms om middernacht gefluister uit het bos klonk – soms zacht, soms luider – als stemmen van onzichtbare mensen die spraken.

De dorpskinderen waren altijd bang voor het bos. Als hun bal richting die berg rolde, stopten ze daar en lieten hem achter. Maar Elyar was anders. Sinds de basisschool was hij dicht bij boeken. Schoolboeken waren nooit genoeg; in de kleine schoolbibliotheek zocht hij naar reisverhalen, verslond hij helden-

verhalen en vulde hij zijn hart met vragen die niemand in het dorp kon beantwoorden.

Misschien was dat de reden waarom hij zich nooit kon overgeven aan de bijgelovige angsten van de dorpelingen. Elke keer dat hij de berg zag, elke keer dat zijn ogen de diepgroene lijn van het bos raakten, bonsde zijn hart. Het was alsof het bos hem riep.

Op een herfstdag, na school, toen de bladeren in de wind ronddraaiden en hun geritsel op de grond klonk als gefluister van vergeten dingen, nam hij zijn besluit zonder het zijn moeder te vertellen. Hij slingerde zijn tas over zijn schouder en ging op pad.

Het smalle pad liep achter de huizen langs en klom geleidelijk hoger. Elyar hijgde. De lucht was koel, maar niet koud. De geur van brandend hout dreef van de huizen achter hem. Hoe hoger hij kwam, hoe stiller het dorp werd, alsof hij zich verwijderde van de mensenwereld.

Toen hij de rand van het bos bereikte, bleef hij staan. Er heerste een stilte zo diep dat zelfs het kloppen van zijn eigen hart luid klonk. Een zachte wind streek door de takken en de bladeren fluisterden met elkaar als verborgen tongen.

Elyar zette zijn eerste stap. Zijn voeten zakten weg in de natte bladeren. De geur van vochtige aarde en rottend gebladerte vulde

de lucht. Hoe dieper hij ging, hoe zwakker het licht werd. De hoge bomen verstrengelden hun takken en vormden een donker bladerdak boven hem.

In die duisternis bereikte hem plotseling een zoete geur. Zijn blik viel op de stam van een oude boom, die bij de kern openbarstte en een gouden honingraat onthulde die erin gloeide. Het gezoem van bijen zoemde door de lucht als een geheime melodie.

Elyar naderde voorzichtig. Hij stak zijn hand uit en nam een beetje van de zachte, warme honing.

Toen hij ervan proefde, verspreidde de zoetheid zich over zijn tong, vulde zijn aderen, en even raakte een glimlach zijn lippen. Maar toen bleef er een spoor van bitterheid hangen aan de rand van de smaak – een bitterheid verborgen in de zoetheid, als een oude, vage herinnering.

Vermoeidheid overviel hem. Hij leunde tegen de dikke stam. Zijn ogen voelden warm aan. Zijn hand gleed langs de wortels over de vochtige grond, de kou van de aarde sijpelde in hem door. Zijn oogleden werden zwaar. Elyar viel in slaap.

Maar deze slaap was anders dan alle andere. In zijn droom sprak het bos tot hem. De takken bewogen, bogen als armen die in de wind dansten. Geluiden kwamen op; geluiden die uit geen mond kwamen. Gefluister van hen die al lang verdwenen

waren, wier aanwezigheid nog steeds in de lucht hing. Elyar stond daar, onzeker over waar hij was. De bomen keken hem aan, zonder ogen.

Van alle kanten voelde hij zich bekeken, alsof onzichtbare blikken hem volgden. En toen begon het gefluister – geen woorden, geen zinnen. Toch begreep hij de betekenis ervan: een verborgen uitnodiging, een oeroud verdriet, een stille hoop.

Het ontwaken uit zijn slaap

Elyar lag op de koele bosbodem. Zijn oogleden waren nog steeds zwaar, maar hij voelde de polsslag van de aarde onder hem, die hem zachtjes bewoog. Het was alsof hij in een diepe slaap was gevallen zonder begin of einde – een reis die in het donker begint en bij elke stap een nieuwe poort opent.

De geluiden kwamen langzaam uit de stilte tevoorschijn. Het geritsel van bladeren, ooit niets meer dan een spel met de wind, droeg nu betekenis. Een zacht, aanhoudend gemurmel, als golven die tegen de kust klotsen onder de dekking van de nacht.

Elyar worstelde om zijn ogen te openen. Vaag ochtend- of avondlicht filterde door de takken. Het eerste wat hij opmerkte, was verandering. Het bos was niet langer het stille bos van vroeger.

De bomen waren opgestaan. Hun takken wapperden in de lucht als uitgestrekte handen. De trillende bladeren glinsterden en elke windvlaag fluisterde een nieuw woord in zijn oor.

Zijn hart klopte sneller. Hij mompelde in zichzelf: "Is dit... een droom, of...?"

Hij stond op en keek naar de bomen die voor het eerst hun ziel leken te onthullen. Hij voelde dat hij een plek had betreden waar geen gewoon mens kon komen.

Plotseling boog een enorme boom met een brede, gebarsten stam lichtjes voorover. Zijn takken trilden als oude armen in de lucht. Vanuit het donkere bos klonk een stem: kalm, zwaar, maar toch helder.

"Je slaap is voorbij, Elyar. Nu is het tijd om getuige te zijn van het ontwaken van het bos."

Elyar hield zijn adem in. Zijn lippen werden droog. Hij had zich nooit kunnen voorstellen dat een boom kon spreken. Hij wilde rennen, maar zijn voeten stonden als aan de grond geworteld.

Een andere stem klonk op – uit een hogere boom, waarvan de takken tot diep in de lucht reikten: "Wij spreken altijd. Maar slechts weinig oren horen ons. Jij, Elyar, bent een van die weinigen."

Elyar fluisterde: "Maar waarom ik? Ik ben maar een jongen... noch wijs noch machtig."

De eerste boom antwoordde kalm en geduldig: "Omdat je luisterde. Luisteren is de poort naar het zien. Anderen lopen voorbij zonder te begrijpen wat de takken zeggen of wat de wortels verlangen. Maar jij stond, legde je hand op de grond en vertrouwde je hart toe aan de polsslag van de aarde. Dat was genoeg om het pad voor je te openen."

Elyar keek aarzelend om zich heen. Het bos was gevuld met gefluister; van alle kanten kwamen zachte woorden die zich als zachte rook in zijn hart nestelden. Zijn lichaam trilde. Hij wist niet of hij droomde of wakker was, maar hij was er zeker van dat er iets was begonnen en dat er geen weg terug was.

"Waarom praat je tegen me? Wat wil je?"

De tweede boom, dieper en vriendelijker, antwoordde: "Elke boom heeft een geheim, maar geheimen onthullen zich alleen aan hen die bereid zijn te luisteren. Je bent nu ontwaakt. Je moet het pad vervolgen. Dit bos heeft jou uitgekozen om de sleutel ervan te bezitten."

Elyar vond de moed om naar voren te stappen. De wortels verspreidden zich als massieve spiralen over de

grond. Toen zijn voeten ze raakten, voelde hij de aarde pulseren. Elke stap synchroon met de maat.

De bomen bogen één voor één, als een rij zwijgende ouderen die een nieuwe leerling verwelkomden. Tussen hen verscheen een teken; een collectieve, zachte, maar duidelijke beweging. De takken weken uiteen en onthulden een smal pad door de duisternis van het bos.

Elyar keek. Het pad stroomde als een groene rivier de diepten van het bos in, waar licht en schaduw zich verstrengelden en onbekende geheimen verborgen. Zijn hart bonsde in zijn keel, maar een verborgen kracht dreef hem voort.

De stemmen van de bomen, nu verenigd en ritmisch, echoden: "Kom, Elyar. De waarheid van het bos ligt voor je. Zodra je een stap vooruit zet, is er geen weg terug."

Elyar bleef even staan. Hij keek achterom. Waar hij vandaan kwam, was alleen een muur van takken overgebleven. Bladeren vormden een dik gordijn dat de weg blokkeerde. Hij wist dat hij maar één keuze had: vooruit gaan.

Hij haalde diep adem en liep het pad op. Het bos luisterde in plechtige stilte. Elke stap veranderde het geritsel van de bladeren, alsof het bos zelf met hem mee ademde.

Met een trillend hart maar heldere ogen zei Elyar tegen zichzelf: "Als dit een droom is, wil ik hem volgen. Als het werkelijkheid is, dan moet ik hem begrijpen."

Hij liep verder. Elke stap deed de polsslag van de aarde in zijn aderen kloppen. Plotseling rees er een vraag

in hem op – een eenvoudige maar diepgaande vraag die hem niet zonder antwoord verder liet gaan.

Elyar bleef staan. Hij keek naar een dikke boomstam in de buurt en vroeg: "Hoe kun je spreken? En hoe leef je? Je bent geworteld in de aarde en kunt niet lopen – dus hoe begrijp je het leven?"

10geboden@keizersgrachtkerk.nl

Marion de Groot

Na de eerste, inleidende dienst over de tien geboden zelf hebben we inmiddels tweemaal in een compact groepje deelnemers de vertoning van een EO-documentaire met bijbehorende dienst voorbereid. Na elke documentaire, met nagesprek, volgt binnen twee weken de dienst. Dit jaar volgen nog 5 van deze kortlopende, intensieve projectjes. We komen zo'n 2 á 3 keer bij elkaar. Input vanuit de deelnemers aan de documentaire-avond nemen we ook mee naar de dienst. Doe een keer mee als een onderwerp je aanspreekt, welkom! De komende onderwerpen vind je hier:

Op dinsdag 3 maart: 'Ik was een kind', bij het vijfde gebod 'Eert uw vader en uw moeder'. De dienst is op 15 maart, uitleg Annelies Jans. In deze documentaire wordt het gebod omgekeerd. Een gereformeerd meisje doet aangifte van seksueel misbruik in haar familie, maar de

beschuldigten worden vrijgesproken. Hoe blikt haar omgeving vijftientig jaar later terug?

Als dit onderwerp je om welke reden dan ook raakt, en als de tijd rijp is, dan zou je mee kunnen doen met de voorbereidingsgroep, die begeleid wordt door Annelies. Ook als je geen liturg wilt zijn, ben je van harte welkom. Gezien het thema willen bij het samenstellen van deze groep de grootst mogelijke zorgvuldigheid betrachten. Veiligheid en beschermd zijn staan daarbij voorop. Wil je meedoen, twijfel je, of heb je vragen, schroom niet (of wel), en neem (toch maar) contact op met Martyn, Marion, of, als je dat liever wilt, met Annelies.

Op donderdag 16 april: 'The story of Ne Kuko' bij het tiende gebod 'begeer niet het bezit van een ander'. De dienst is op 3 mei, uitleg Guido de Bruin. De Europees-Afrikaanse verhoudingen worden tegen het

licht gehouden aan de hand van geroofd cultureel en spiritueel erfgoed dat nu in Europese musea terug te vinden is. Doorwerking van kolonialisme tot op vandaag, maar ook de betekenis van spiritualiteit.

Alle informatie over de latere documentaires dit jaar vind je op de website:

www.keizersgrachtkerk.nl/10geboden

Het team dat deze reeks organiseert bestaat uit Annelies Jans, Henk-Jan Bustraan, Marion de Groot en Martyn Mulder. Voor vragen en aanmelden kun je terecht bij de coördinatoren Marion en Martyn, en voor de documentaire van 3 maart (ook) bij Annelies. Marion en Martyn zijn bereikbaar via het mailadres 10geboden@keizersgrachtkerk.nl

Terugblik op Het Poezenparadijs

Ineke Visser-Luirink

Op de derde adventszondag, 14 december 2025 was 's middags de 'kerst'musical "Het Poezenparadijs".

Afgelopen jaar hebben we een nieuw tijdstip voor de 'kerst'musical geprobeerd, op een zondagmiddag in december. Dit had verschillende redenen: er zijn geluiden in de kerk dat men op eerste kerstdag wel eens wat anders wil, en er zijn een aantal kinderen die graag meedoen maar met kerst niet aanwezig zijn vanwege wintersport.

Hoe dan ook, we hadden een enthousiaste groep van negen kinderen waaronder twee die voor het eerst meededen / in de kerk kwamen. De ruzie rond het Poezenparadijs werd uiteraard opgelost en bleek op een misvatting te berusten, hoe actueel!

Teksten en liedjes werden gemaakt door Ted en Diederick, Loes verzorgde de dans en samen met Frederiek de verdere aankleding, de organisatie en contact met de ouders lag bij mij. Kortom: in door allerlei omstandigheden (te) korte tijd is er een volledige musical neergezet; ook doordat de kinderen echt hard hebben gewerkt!

Eerst een beeld van het oefenen o.l.v. onze regisseur:

De filmpjes en het opnemen ervan (ontsnappen via de zolder van de kerk en zingen op Magna Plaza, afgesloten met een oliebol op het Leidseplein) waren weer een groot succes. Op de Magna Plaza kregen we zelfs applaus!

Aan het eind van de musical wordt er een parkiet gered en vieren de poezen en parkieten samen kerstfeest! Zo sloten we een proces van samen werken weer succesvol af!

Vesper op Aswoensdag

Annemarie van Wijngaarden

Op 18 februari is het Aswoensdag en begint de 40-dagen tijd.

Om 18:30 uur is er weer een sobere maaltijd van soep met brood worden voorbereid, die we in stilte willen nuttigen met elkaar. Daarna is er om 19:00 uur een vesper, waarin we een bewust begin gaan maken met de 40-dagentijd.

De 40-dagentijd is vanouds een periode om ons te bezinnen. Op ons eigen leven, op de tijd waarin we leven en wat onze eigen rol daarin is. Er zal weer gelegenheid zijn om een askruisje te ontvangen, buiten in de tuin. Elk jaar weer een indrukwekkend moment!

Voor meer informatie is Annemarie van Wijngaarden te bereiken via j.a.m.vanwijngaarden@planet.nl.

Opgave voor de maaltijd kan op de lijst in de gang bij de tuinzaal of via christienvisch@proton.me

De Keizersgrachtkerk en haar voorgangers (130) **Peter Dillingh**

Op zondagavond 5 juli 1914 werd ds. Herman Mulder, van Harderwijk, bevestigd als predikant van de Gereformeerde Kerk van Amsterdam, in de Keizersgrachtkerk door ds. Taeke Ferwerda. Ds. Ferwerda preekte over 1 Petrus 1:24-25: "Want alle vleesch is als gras, en alle heerlijkheid des menschen is als een bloem van het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen. Maar het Word des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is." "Daarop volgde voorlezing der bevestigingsformulieren, waarop de nieuwe leeraar met vaste stem antwoordde: 'Ja ik, van ganscher harte'."

Op woensdagavond 8 juli 1914 deed ds. Mulder intrede. In de Keizersgrachtkerk preekte hij over Johannes 1:43: "En hij leidde hem tot Jezus". "Spreker ziet in dit Schriftwoord de algemeene roeping van de geloovigen en de bijzondere roeping van den Dienaar des Woords, en ontvouwt in een met bezieling uitgesproken predicatie hoe dit leiden tot Jezus een noodzakelijk, moeilijk en heerlijk werk is."

Hermannus Mulder (1878-1962) was geboren in Burum, waar zijn vader predikant was. Hij ging, net als drie van zijn broers, studeren aan de VU. In 1904 trouwde hij in Dordrecht met

Anna Goverdina Dicke (1877-1916). Hun huwelijk werd daar in de Wilhelminakerk door zijn vader bevestigd. Hij werd predikant in Zaamslag en later in Harderwijk.

Zijn 25-jarig ambtsjubileum op 31 juli 1929 viel midden in de vakantie. Daarom werd de feestelijke samenkomst uitgesteld tot 11 september. "Wie de Raamkerk aan de Hugo de Grootkade binnenliep, kende het anders altijd zoo sober interieur bijna niet meer. Orgel, kansel, doophek, ja zelfs de balustrades der gaanderijen waren gedrapeerd met prachtige tapijten en kleeden. Ter weerszijden van den preekstoel en vooraan in het ruim was een prachtige palmen- en bloemenversiering aangebracht, en het centrum daarvan vormde een in sikkelvormige rij geplaatst aantal stoelen voor den jubilaris en zijn familieleden."

Ds. Taeke Ferwerda sprak de jubilaris toe. "De gemeente van Amsterdam is – wat men wel eens noemt – een leeraarlievende gemeente. Ze toont dat op haar eigen manier. Er zijn gemeenten, waar de leeraar het troetelkind is. Nu, daar is in Amsterdam geen gevaar voor. Hier heeft niemand tijd om in lange gesprekken elkaar te verzekeren, hoeveel we wel van elkaar houden. Zoo in 't gewone leven lijkt dat wel wat grootsteeds, wat koud. Maar als er

wat in onze predikantsgezinnen te doen is, hetzij groote vreugde of groote droefenis, dan gaat de band, die er altijd was, hevig trekken. En – aldus spreker – God heeft u, Ds. Mulder, hier een plaats in de harten gegeven.”

“Nog werd het woord gevoerd door den heer Pijlman namens de catechisanten.” (Ik moet nog aan Fetze vragen, welke Pijlman dat geweest kan zijn.)

Ds. Herman Mulder werkte vooral rond de Raamkerk en de Nassaukerk. Op woensdagavond 4 september 1946 preekte hij afscheid in de Keizersgrachtkerk.

Een kleindochter van een kleindochter, Myrthe Roemer, was onlangs in de Keizersgrachtkerk op een bijeenkomst van Arkin. Haar vraag, die Henk-Jan me doorstuurde, leverde de stof op voor deze rubriek!

Kerkebalans 2026

Martine Koedijk

Inmiddels heb je de brief voor Actie Kerkebalans ontvangen. Ik hoop van harte – en reken er stiekem ook gewoon op 😊 – dat iedereen meedoet. Want als ieder bijdraagt wat voor hem, haar of hen mogelijk is, kunnen we samen de kosten dragen van onze geliefde kerkelijke gemeenschap.

Dankzij jouw bijdrage blijft ons kerkgebouw een warm en uitnodigend thuis: een plek waar je op zondag even kunt ontsnappen aan de hectiek van alledag. Zo kunnen we maatschappelijk relevante en zingevende bijeenkomsten blijven organiseren, zichtbaar zijn in de stad en er zijn voor mensen die behoefte hebben aan pastoraat. En niet te vergeten: samen met Annelies en onze gastpredikanten blijven we diensten maken die raken, inspireren en verbinden.

Samen maken we dit mogelijk. Dank je wel voor je betrokkenheid ❤️

Martine Koedijk

Penningmeester KgK

N.B. 1: Geen brief ontvangen? Laat het me weten en mail naar penningmeester@keizersgrachtkerk.nl.

N.B. 2: Heb je financiële ruimte? Overweeg dan om je jaarlijkse gift te verhogen en/of om te zetten naar een periodieke gift. Dat biedt extra belastingvoordeel en dus oom ruimte om meer te geven. Meer informatie op www.protestantsamsterdam.nl/periodiek-schenken.